

imod. Herover have Fiskerne, som det synes med Føje, besværet sig. Endringsforslaget gaar ud paa, at Fiskerne kun skulle skaane de Fisk, der gaa op i Ferskvande for at lege, naar Grundejerne ogsaa ere forpligtede til samtidig at skaane dem. Ellers opnaas jo heller ikke den Hensigt ikke at forhindre Fisken i at yngle.

Bestemmelsen i Paragraffen om Forbud mod Fiskeri i en vis Afstand fra Fjordes Udmunding i Havet har hidtil staaet som et dødt Bogstav, hvis tilføjede Rytte ej heller indses, hvorfor der foreslaas, at den ikke gentages.

ad 37. Med Hensyn paa det i den almindelige Del af nærværende Betænkning anførte maa de her foreslaaede Maal og andre Bestemmelser anses tilstrækkelige. Tilføjede maa det anses for en ikke heldig Hindring for den i sig selv saa ønskelige Anvendelse af Sættefisk, at samme ikke skulde kunne finde Sted uden ministeriel Tilladelse, tilmed da i Tilfælde af Paatale Bevisbyrden for at have anvendt Ynglen som Sættefisk maa paahvile den paagældende.

Med Hensyn til den i Paragraffen foreslaaede Forhøjelse efter 2 Mars Forløb af Mindstemaalet for Al, et Forslag, der har sit Udspring fra den af Dr. Petersen fremførte nye „Vækstteori“ og har til Forudsætning, at man ved en Forhøjelse af det tilladte Maal for fangeværdige Al skaffer denne en længere Voksetid og derved bevirker, at Alene gennemsnitlig opnaa en forøget Størrelse og dermed en bedre Salgsverdi, skal særlig bemærkes følgende.

Den Al, som er gaaet over til at blive blank, har dermed afluttet sin Vækst, tager ikke mere Føde til sig, kan ikke blive større og vandrer, saa snart den kan, ud af vore Farvande for, saa vidt vides, aldrig mere at vende tilbage, samt formodes at yngle paa os endnu ubekendte Steder og derefter, som man med megen Sandsynlighed maa antage, at krepere.

Nu har Leth i en Afhandling i Dansk Fiskeriforenings Medlemsblad for 1895 Pag. 135 ff.

gjort gældende at den gennemsnitlige Størrelse, som Alen har opnaaet, naar den er bleven blank, er ikke lidet forskjellig i de forskjellige Farvande og desto mindre jo mere indeluktede disse Farvande ere. Det vil følge heraf, at ud over den Størrelse, som den paagældende Lokaltets Naturforhold tillade Alen at opnaa, kan man ikke drive den, hvor lang Levetid man end forskaffer den. Forstanderen for den biologiske Station, der i sin Beretning III. af 1892 udtalte den Formodning, at

„Alen gennemsnitlig vil vise sig at have den samme Størrelse, naar den bliver blank, i alle vore Bunde“, har i sin nys udførte Beretning VI. for 1895, uden netop at nævne Leths Sagttagelse, bekræftet dennes Rigtighed, idet han siger:

„I visse mindre brakte Bunde synes det ganske vist, at enkelte Al, saavel Hanner som Hunner, kunne blive blanke med en meget ringere Totallængde end den, der er Minimum i andre mere aabne Bunde“.

I øvrigt vil Forfatteren ogsaa som meget medvirkende til, at Alens Gennemsnitsstørrelse i de mere indeluktede Bunde er saa lille, anse den Omstændighed, at Antallet af Blankaal fra disse Bunde for en meget stor Del, han nævner her fra Roskilde Fjord indtil 94 pCt., bestaar af Hanner, hvis Størrelse i Reglen falder en Del mindre end Hunnernes.

Som Følge af det anførte er det uden Hensigt at sætte noget Maal for Tilladelse til at fange de blanke Al, som Feddersen i Ringløbing Fjord har fundet af en Størrelse af endog kun $8\frac{1}{2}$ og $7\frac{3}{4}$ Tomme (Dansk Fiskeriforenings Medlemsblad for 1894, Pag. 513). Forstanderen for biologisk Station Dr. phil. Petersen tager i sin Beretning III. ligeledes Ordet for, at „Fangst af alle Størrelser af ægte Blankaal tillades“. Se ogsaa Andragende fra Harboøre, Punkt 4.

ad 38. Større formenes Maalet ikke at burde sættes.